DSM
BRIGHT SCIENCE. BRIGHTER LIVING.

Digitaal via www.internetconsultatie.nl

DSM Group Legal Affairs

Het Overloon 1, 6411 TE Heerlen
The Netherlands
P.O. Box 6500, 6401 JH Heerlen
The Netherlands

tel +31 (0)45-5782624
Mw. Mr. M.G.I.A. van Haastert-Allertz
email: Margot.haastert-van@dsm.com

Aan de Minister van Infrastructuur en Milieu
Mevrouw M.H. Schultz van Haegen

Datum
15 september 2016

Uw referentie:

Onze referentie:
MHA.2016.0207

Zienswijze AMvB's Omgevingswet: BAL, BKL en Omgevingsbesluit

Excellentie,

Door deze en derhalve tijdig, dient ondergetekende, Mr. M.G.I.A. van Haastert-Allertz, kantoorhoudende te 6411 TE Heerlen aan het Overloon 1 (Postadres: Postbus 6500, 6401 JH Heerlen) in haar hoedanigheid van advocaat en gemachtigde een zienswijze in namens:

- **DSM Nederland B.V., DSM Industriegrond B.V** en **Site Grond B.V.** allen statutair gevestigd te Heerlen (hierna gezamenlijk: "**DSM**"), en,
- **Chemelot Site Permit B.V.**, statutair gevestigd te Geleen, Gemeente Sittard-Geleen (hierna: "**CSP**"),

inzake de navolgende besluiten waarvan het ontwerp nu ter consultatie voorligt:

1. het Besluit activiteiten leefomgeving (BAL);
2. het Besluit kwaliteit leefomgeving (BKL);
3. het Omgevingsbesluit.

Hierna zal een achtereenvolgens op de desbetreffende besluiten afzonderlijk worden ingegaan. Vanwege de samenhang tussen de verschillende besluiten is ervoor gekozen om een integrale zienswijze in te dienen.

DSM
BRIGHT SCIENCE. BRIGHTER LIVING.

ALGEMEEN

Site binnen meerdere omgevingsplannen - Zorg over omgevingswaarden in omgevingsplannen

De Chemelot Site is gelegen op het grondgebied van de Gemeenten Sittard-Geleen en Stein en heeft ook milieueffecten op het gebied van de Gemeente Beek. DSM en CSP maken zich zorgen over het feit dat met de inwerkingtreding van de Omgevingswet, de Chemelot Site te maken krijgt met omgevingswaarden die worden gesteld in drie omgevingsplannen waarbij de iedere gemeente in het omgevingsplan haar eigen omgevingswaarden kan stellen 1) ten nadele van Chemelot Site zijn geformuleerd al dan niet onder druk van de publieke opinie of politiek gewin en die 2) van elkaar verschillen of tegenstrijdig zijn met elkaar. GS hebben dan wel de bevoegdheid om instructieregels te stellen maar de vraag is of GS daartoe zal willen overgaan, bezien de bestuurlijke gevoeligheid. In de Omgevingsbesluiten dienen daarom betere waarborgen te worden opgenomen om voornoemde risico's te vermijden of mitigeren.

Afwijken van de provinciale omgevingsvergunning

Verder is er bezorgdheid over de verlening van de provinciale milieuvergunning waarbij afwijken van een omgevingsplan gewenst is. Voor afwijking daarvan in verband met een te verlenen milieuvergunning is advies *met instemming* nodig van de gemeente, in het geval van Chemelot mogelijk van meerdere gemeentes. Het instemmingsvereiste achten wij een te zware eis die de gewenste ontwikkeling van de Chemelot Site zoals weergegeven in de visie "Chemelot 2025" in ernstige mate zal hinderen. In verband met de rechtszekerheid voor de lange termijn investeringen die de internationaal georiënteerde en kapitaalintensieve chemische industrie nodig heeft, zijn ook hier betere waarborgen noodzakelijk.

Zienswijze VNCI

DSM en CSP merken daartoe op dat zij de zienswijze van VNCI volledig steunen en onderschrijven.

I BAL

Algemeen

Milieubelastende activiteit

De term "milieubelastende activiteit" geeft een negatief beeld van de zaken die in dit besluit geregeld zijn, waarbij er ook activiteiten zijn die niet milieubelastend zijn. Wellicht is "milieuactiviteit" of "activiteit" een betere omschrijving.

Beschermen van de bodem - Vervallen NRB

In de Nota van toelichting **(NvT)** staat met betrekking tot bodembescherming vermeld:

> *"Dit beschermingsniveau wordt ingevuld door per activiteit de minimale voorzieningen voor te schrijven, waarbij de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming 2012 als uitgangspunt heeft gediend. De NRB 2012 komt hiermee als document te vervallen." (NvT, p. 87)*

Niet alle in de NRB opgenomen activiteiten zijn naar het BAL overgeheveld. Als de NRB vervalt, komen de in de NRB genoemde en als BBT erkende combinaties van maatregelen en voorzieningen voor specifieke bodembedreigende activiteiten waarmee een verwaarloosbaar bodemrisico wordt verkregen, te vervallen. Deze als BBT erkende combinaties zijn relevant voor de bodem-RIE's van de chemie. Denk hierbij aan combinaties van verpompen, gesloten proces of bewerking, half open proces of bewerking,

open proces of bewerking. De vraag is hoe op basis van het BAL aantoonbaar is dat het gewenste beschermingsniveau is gerealiseerd. De noodzakelijke duidelijkheid hierover ontbreekt in het BAL.

Het gevaar van het vervallen van de NRB is dat bodembeschermende maatregelen enkel met keurmerken van certificerende instanties geaccordeerd worden door een bevoegd gezag. Dit zal juist leiden tot overregulering en verhoging van administratieve lasten hetgeen in tegenspraak is met het beleid van I&M.

PGS-en benoemen als BBT documenten

In het BAL worden een aantal PGS-en worden genoemd waaronder PGS 30 en 31. PGS 29 is niet genoemd. Dit lijkt niet volledig.
Daarnaast wijzen wij er nadrukkelijk op dat een PGS een richtlijn is waarbij gelijkwaardigheid en maatwerk op basis van een inschatting van de risico's voorop staat en secundair middelvoorschriften.

Richtlijn bodembescherming atmosferische bovengrondse opslagtanks

De verwijzing naar de richtlijn bodembescherming atmosferische bovengrondse opslagtanks ontbreekt. Deze richtlijn wordt in alle vergunningen op de Chemelot Site gebruikt waar sprake is van opslag in atmosferische bovengrondse opslagtanks om te toetsen of afdoende maatregelen aanwezig zijn om bodembescherming te waarborgen. Voornoemde richtlijn geeft veel duidelijkheid op voorhand aan het bevoegd gezag inzake welke maatregelen genomen kunnen worden. Verzoek is om de richtlijn toe te voegen.

HOOFDSTUK 2

Afdeling 2.2 Bevoegd gezag

Voorgesteld wordt om in deze afdeling direct aan te geven dat complexe bedrijven (IPPC, Seveso) en bedrijven die vallen onder verschillende gemeenten, de Provincie als bevoegd gezag hebben. Dit geeft de gewenste duidelijkheid en sluit daardoor aan bij de doelstelling van Eenvoudig Beter.

Artikel 2.10 (specifieke zorgplicht)

Op grond van lid 2 onder d houdt de zorgplicht in ieder geval in dat alle passende maatregelen worden getroffen om ongewone voorvallen en de nadelige gevolgen daarvan te voorkomen.
De IED noemt "alle *passende preventieve* maatregelen". Op grond van de Seveso III richtlijn dient de exploitant "alle *nodige* maatregelen" te nemen om zware ongevallen te voorkomen. Voor ongewone voorvallen geldt momenteel "treft onmiddellijk de maatregelen die *redelijkerwijs* kunnen worden verlangd ". Die redelijkheid met haar nuance zien wij niet terug. Het lijkt alsof er nu voor alle regimes - zware ongevallen of anderszins - hetzelfde zware regime geldt van alle passende maatregelen. Het begrip redelijkerwijs is opgenomen in bijvoorbeeld art. 2.14: "...verstrekt gegevens waar hij *redelijkerwijs* de beschikking over kan krijgen". Dit zou ook bij de zorgplicht expliciet vermeld dienen te worden nu de redelijkheid hier bij uitstek bij een beoordeling geldt.

De uitwerking van deze zware verplichting komt dan ook vreemd over bij lid 3 onder a houdende de verplichting om alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging te treffen alsmede bij lid 3 onder c houdende de verplichting om geen significante verontreiniging te veroorzaken voor een lozing op een zuivering technisch werk. Bezien de functie van een zuiveringstechnisch werk zijn deze bepalingen onjuist nu het zuiveringstechnisch werk juist bedoeld is om die (significante) verontreiniging aan te pakken en grotendeels of geheel weg te nemen alvorens het water wordt doorgeleid.

DSM
BRIGHT SCIENCE. BRIGHTER LIVING.

Artikel 2.12 (maatwerkvoorschriften)

Met artikel 2.12 lid 1 onder c worden maatwerkvoorschriften inzake meet- en rekenvoorschriften uitgesloten. Gelijkwaardige meet- en rekenvoorschriften mogen wel worden toegepast (vide NvT artikelsgewijs 2.12).
In vele huidige vergunningen zijn specifieke op maat gesneden meet- en rekenmethoden opgenomen. Er zijn diverse redenen hiervoor te geven maar een van de meest belangrijke is bijvoorbeeld dat bepaalde chemische productie-installaties specifieke procescondities kennen die uniek zijn binnen Nederland dan wel binnen Europa. Er zijn emissies waar een eigen ontwikkelde methode is gesteld om de emissie te bepalen. Deze methodes zijn van oudsher voorgelegd aan bevoegd gezag waarna maatwerkvoorschriften werden opgenomen na zorgvuldige vaststelling van de validiteit van de methode. Met dit voorschrift lijkt deze mogelijkheid te vervallen. Op dit moment is niet duidelijk welke gevolgen dit kan hebben voor de procesinstallaties op Chemelot, echter een eerste inschatting laat zien dat hier grote investeringen mee gemoeid kunnen zijn zonder toegevoegde waarde. Uitdrukkelijk verzoek is om de mogelijkheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften te behouden.

Artikel 2.13 (algemene gegevens bij een melding of het verstrekken van gegevens en bescheiden)

Lid 2 stelt een tijdsperiode van ten hoogste 48 uur, maar onduidelijk is wat de noodzaak is van een dergelijke korte periode alsmede vanaf welk moment de 48 uur in werking treedt.

Artikel 2.16 (informeren over een ongewoon voorval)

Art. 2.16 wijkt af van het bepaalde in art. 17.2 Wm. Op grond van art. 17.2 Wm dient de drijver van de inrichting het ongewone voorval *zo spoedig mogelijk* te melden bij het bevoegde gezag. Het *bevoegd gezag* meldt vervolgens *onverwijld* door. Zo spoedig mogelijk betekent: zodra dit mogelijk is. Hoe snel dat is hangt af van de omstandigheden van het geval. Eerst kunnen dan nog andere acties worden ondernomen zoals bijvoorbeeld het waarschuwen van hulpdiensten. Juist de mogelijkheid die deze terminologie biedt om eerst andere noodzakelijke actie te kunnen nemen, heeft geleid tot stringente jurisprudentie. Zo is het bijvoorbeeld niet toegestaan om in de vergunning nader te omschrijven wat onder zo spoedig mogelijk dient te worden verstaan door daaraan een tijdspanne te verbinden (ABRvS 12 juni 2006, ECLI:NL:RVS:2006:AY3664).
Artikel 2.16 stelt nu echter dat de *veroorzaker* onverwijld dient te melden. Onverwijld betekent: ogenblikkelijk, direct, zonder langer te wachten, wordt gelijk tot actie overgegaan. Bezien het voorgaande is dit niet wenselijk nu de veroorzaker in de gelegenheid dient te worden gesteld om eerst andere noodzakelijke actie(s) uit te voeren. Op grond hiervan wordt verzocht "onverwijld" te vervangen door "zo spoedig mogelijk".

Daarnaast geldt dat de regels voor een ongewoon voorval versnipperd in de nieuwe regels zijn opgenomen. Door de meldingsregeling versnipperd op te nemen is het onduidelijk wat nu onverwijld gemeld dient te worden. Zo beperkt art. 2.18 beperkt zich bijvoorbeeld tot het onverwijld melden van alleen luchtverontreiniging. De vraag die rijst is of ongewone voorvallen die betrekking hebben op andere milieucompartimenten zoals bijvoorbeeld geluid en bodem dan niet meer onverwijld behoeven te worden gemeld.

Artikel 2.18 (afbakening mogelijkheid maatwerkregel of maatwerkvoorschrift)

De artikelen onder deze afdeling kunnen ingevolge art. 2.18 niet via een maatwerkregel of maatwerkvoorschrift worden versoepeld. Wel kunnen afspraken worden gemaakt over afgesproken codes. Artikel 17.2 Wm is destijds met medewerking van overheden tot stand gekomen waardoor via de vergunning afspraken kunnen worden gemaakt over kleine ongewone voorvallen die wel worden genoteerd en ter beschikking liggen bij het bedrijf maar niet steeds gemeld dienen te worden.

Het maatwerk dat daartoe in de Koepelvergunning van de Chemelot Site is vastgelegd dient behouden te blijven om onnodige lastendruk bij bedrijven en overheden te voorkomen.

HOOFDSTUK 3

Paragraaf 3.2.2 en paragraaf 4.3 Grote stookinstallatie

Duidelijk dient te worden aangeven dat krakerfornuizen en reformers, conform IED en BREF's LCP, BREF LIVC en het laatste ontwerp BREF LVOC niet onder het BAL vallen. Deze worden aangemerkt als reactoren in de chemische industrie.

Paragraaf 3.2.7 Koel- of vriesinstallatie of warmtepomp met kooldioxide, koolwaterstoffen of ammoniak

Deze paragraaf is alleen van toepassing op gesloten stand-alone koelsystemen. Op koelsystemen die integraal onderdeel zijn van de installatie, zoals onder andere bij naftakrakers het geval is, is deze paragraaf alsmede paragraaf 4.32 niet van toepassing. Dit dient duidelijker aangegeven te worden.

Paragraaf 3.2.10 Opslagtank en verpakking die wordt gebruikt als opslagtank voor vloeistoffen

Het is beter om in de titel al aan te geven dat dit opslagtanks <150 m3 betreft om te voorkomen dat anders eerst de hele paragraaf gelezen dient te worden.

Artikel 3.71 (milieubelastende activiteit)

Het exploiteren van een buisleiding op een locatie met externe veiligheidsrisico's is geen milieubelastende activiteit. In de NvT staat hiertoe vermeld dat het bevoegd gezag *de risico's in samenhang met het risico van andere gevaarbronnen beoordeelt*. Dat betekent in feite een cumulatie van risico's, hetgeen hierna aan de hand van een voorbeeld toegelicht: als op een bepaalde locatie op de Site 10-6 risico is en daarnaast ook een 10-6 risico aanwezig is als gevolg van een buisleiding van bijvoorbeeld de Gasunie, zal cumulatie optreden (2 x 10-6).

M.b.t NvT bij dit artikel

In de NvT (artikelsgewijs) wordt gesteld:

> *"Buisleidingen die zijn gelegen op een locatie waar een activiteit wordt verricht met (complexe) externe veiligheidsrisico's vallen op grond van het derde lid, buiten het toepassingsbereik. Voorwaarde is dan wel dat de buisleiding daarmee samenhangt of in technisch verband staat* ***en*** *voor die activiteit een omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit is afgegeven waarin voorschriften zijn opgenomen over die buisleiding."*

1. Wat dient te gelden als het bevoegd gezag heeft geoordeeld dat er geen vergunningsvoorschriften in de omgevingsvergunning behoeven te worden opgenomen. Dient de buisleiding dan toch als een separate milieubelastende activiteit te worden bezien?
2. Dit dient goed onder het overgangsrecht te worden geregeld (zie mede hiervoor onder a.) Immers worden drijvers van Seveso inrichtingen anders geconfronteerd met vele nieuwe vergunningplichtige mileubelastende activiteiten. In veel bestaande vergunningen zullen geen bepalingen specifiek voor leidingen zijn opgenomen.

In de NvT (artikelsgewijs) staat voorts vermeld:

> *"Er zijn ook buisleidingen die locaties van anderen doorkruisen waar milieubelastende activiteiten plaatsvinden en waarvoor geen voorschriften zijn opgenomen in de*

omgevingsvergunning, omdat de vergunninghouders geen zeggenschap hebben over deze buisleidingen. In die gevallen maakt de buisleiding geen deel uit van die milieubelastende activiteit (met externe veiligheidsrisico's) en valt de buisleiding onder het toepassingsbereik van deze paragraaf."

De laatste zinsnede is onduidelijk: in het geval van een doorkruisende leiding heeft de derde blijkbaar alsnog een omgevingsvergunning nodig. Immers wordt gesteld dat de buisleiding dan toch onder het toepassingsbereik van de paragraaf valt. Dit kan niet de bedoeling zijn.

HOOFDSTUK 4

Artikel 4.5 (informeren bij wijziging)

Het begrip onverwijld informeren bij BRZO wijzigingen is nieuw en is vanuit een handhavingsperspectief onduidelijk omschreven. Ook is niet duidelijk vanaf welk moment onverwijld geïnformeerd dient te worden, getuige bijvoorbeeld het bepaalde onder e: dient te worden geïnformeerd vanaf het moment dat er met vakbonden wordt gesproken of vanaf het moment dat de directie dit besluit in haar gremia of wellicht een ander moment?

Artikel 4.6 (geen maatwerk en geen gelijkwaardige maatregel)

In dit artikel wordt gesteld dat het treffen van maatwerk of gelijkwaardigheidsregel voor paragraaf 4.2 is uitgesloten.
Op grond van dit artikel is dan bijvoorbeeld ook geen afwijking toegestaan van NTA 8620 die momenteel nog als keuze mogelijk is. De afwijking van het nog heel recente BRZO 2015 wordt niet toegelicht (art. 7 lid 6 BRZO 2015). De NTA 8620 gaat uit van het gebruik van veiligheidsprestatie indicatoren. De richtlijn verplicht daar niet toe maar zegt in Bijlage III dat dit kan horen tot de procedures. Zo ook in het BRZO 2015. Dit is een ongewenste uitbreiding.

Het is onwenselijk om dit zo hard vast te leggen. Er zijn immers mogelijk situaties bij Seveso-inrichtingen waarbij dit wel mogelijk moet zijn. Dit is nu niet te overzien.

Artikel 4.7 (algemene verplichting)

Artikel 4.7 dient te worden aangepast nu hier abusievelijk staat vermeld dat voor een Seveso-inrichting *alle* maatregelen worden getroffen om zware ongevallen te voorkomen terwijl art. 5 van de Seveso III richtlijn staat vermeld dat de exploitant *alle nodige* maatregelen neemt.

NvT bij dit artikel
In de NvT bij de artikelgewijze toelichting dient dit ook te worden aangepast. Zie bijvoorbeeld ook de toelichting bij artikel 4.8 inzake preventiebeleid waar wel correct "alle nodige maatregelen" staat vermeld.

Artikel 4.8 (preventiebeleid)

In de toelichting staat dat het preventiebeleid niet bij het bevoegd gezag hoeft te worden ingediend en alleen in de inrichting aanwezig moet zijn. In de NvT bij artikel 4.7 staat echter aangegeven dat de exploitant verplicht is de door hem getroffen maatregelen in het preventiebeleid en indien van toepassing, in het veiligheidsrapport op te nemen. Niet duidelijk is of het preventiebeleid nu wel of niet in het veiligheidsrapport opgenomen dient te worden.

Artikel 4.11 (veiligheidsrapport)

Op grond van lid 2 aanhef en onder e dient het VR een berekening van het groepsrisico te bevatten. Verzocht wordt om aan te geven of dit ten behoeve van het omgevingsplan zoals bedoeld in art. 5.15 BKL is.

Ingevolge Lid 2 aanhef en onder f dient de vergunninghouder van een Seveso inrichting een schatting te maken van de kans en de omvang van de effecten van een zwaar ongeval dat door een naburige Seveso-inrichting wordt veroorzaakt.
Dit is niet overeenkomstig de artikelsgewijze toelichting waarin wordt gesteld dat degene die een Seveso inrichting exploiteert de interne en externe oorzaken van zware ongevallen *analyseert*. *Analyse* van een oorzaak is iets anders dan het schatten van een kans en de omvang van de effecten van een zwaar ongeval door een naburige inrichting. Deze analyse moet immers door de exploitant van de desbetreffend inrichting zijn uitgevoerd en ter beschikking zijn gesteld aan de Seveso inrichting waarin een domino effect veroorzaakt kan worden (zie artikel 8.29 BKL). Verzocht wordt om de NvT bij art. 4.11 op dit punt aan te passen zodat dit enkel betrekking heeft op de schatting van de kans en de omvang van de effecten en geen betrekking heeft op de analyse.

Ingevolge lid 4 aanhef en sub d onder 3 dient voor elk scenario inzicht te worden geboden in maatregelen die technisch mogelijk zijn om het risico op een zwaar ongeval te verkleinen tot een daarbij aangegeven niveau. Onduidelijk is wat hiermee wordt bedoeld. De huidige handelwijze die door het BRZO bevoegd gezag is geaccordeerd, is dat met de SIL/ Cactus-methodiek maatregelen worden getroffen standaard die een restrisico kleiner dan 10-5 afdekken. Maatregelen die verder gaan, worden niet onderzocht. Het is beter om voor de invulling van deze aspecten inzake verdere risicoreductie het criterium groter dan het restrisico 10-5 aan te houden. Wordt voldaan aan een restrisico kleiner dan 10-5, dan hoeft dit niet te worden ingevuld. Op dit moment ontbreekt een toetscriterium voor kosten voor verdere risicoreductie. Het opnemen van kosten heeft daarom geen toegevoegde waarde.

Artikel 4.13 (wijzigen veiligheidsrapport)

In lid 3 wordt gesteld: *"om rekening te houden met nieuwe technische kennis over veiligheid over andere nieuwe feiten, wordt het veiligheidsrapport op ieder ander tijdstip bezien en zo nodig bijgewerkt"*. Deze omschrijving is te breed en zal in de praktijk tot ongewenste discussie leiden nu deze voor meerdere uitleg vatbaar is. Voorgesteld wordt dit artikellid zo te redigeren dat het veiligheidsrapport wordt bezien en zo nodig bijgewerkt bij **majeure/essentiële** wijzigingen of **relevante veranderingen** ten gevolge van nieuwe technische kennis over veiligheid over andere nieuwe feiten.

Voorgesteld wordt lid 5 te wijzigen in dier voege dat essentiële wijzigingen of veranderingen in het veiligheidsrapport onverwijld worden verstrekt aan het bevoegd gezag. Ondergeschikte wijzigingen of veranderingen kunnen dan worden bezien overeenkomstig het bepaalde in lid 1.

Artikel 4.16 (raadpleging werknemers en informatieverschaffing)

Lid 2 van dit artikel is niet conform (concept) PGS 6 waarin het volgende is gesteld:

> *"Ten behoeve van de planning voor noodsituaties behoort een intern noodplan te worden opgesteld dat is gebaseerd op de identificatie en beoordeling van gevaren en de op grond hiervan getroffen maatregelen. Bij de vaststelling en de wijziging van interne noodplannen behoren de ondernemingsraad, de personeelsvertegenwoordiging of, bij het ontbreken daarvan, de belanghebbende werknemers te worden geraadpleegd'.*

Voorgesteld wordt lid 2 te vervangen door voornoemde tekst uit de PGS 6.

Artikel 4.22 (toepassingsbereik)

Op basis van lid 2 dienen de nominale vermogens van stookinstallaties (>15 Mw) op een schoorsteen bij elkaar te worden opgeteld. In het inmiddels vervallen art. 6 lid 2 BEES stond dat bestaande stookinstallaties van vóór 29 mei 1987 werden uitgezonderd van deze regel. Deze bepaling is helaas niet mee overgenomen in het huidige Activiteitenbesluit. Het verzoek is om deze bepaling wel op te nemen in het BAL. Voor de oudere installaties betekent dit anders een aanzienlijke investering.

Artikel 4.38 (lucht: meetmethoden)

In de Activiteitenregeling, artikel 5.5 tabel 5.5 is opgenomen: debiet NEN-En 16911-1. Art. 4.38 lid 2 onder h wijkt hiervan af. Hier staat vermeld: voor debiet: ISO 10780.

Paragraaf 4.93 Opslaan van vloeibare brandstoffen in bovengrondse tanks, en,
Paragraaf 4.94 Opslaan van andere vloeibare gevaarlijke stoffen dan vloeibare brandstoffen in bovengrondse opslagtanks

Voorgesteld wordt om voor deze paragrafen aan te sluiten bij de indeling zoals die in de PGS-en wordt gehanteerd: vloeibare brandstoffen, brandbare vloeistoffen, overige vloeistoffen.

Artikel 4.903 (externe veiligheid: eisen aan opslaan)

Met betrekking tot lid 2 aanhef en onder b wordt opgemerkt dat het vereiste van een installatiecertificaat geen probleem voor nieuwe tanks. Voor bestaande tanks is dit installatiecertificaat in de praktijk vaak niet afgegeven/aantoonbaar aanwezig. Verzocht wordt deze realiteit in de redactie van dit artikellid en de NvT te verwerken om onnodige discussie en handhavingstrajecten te vermijden.

Terzake lid 2 aanhef en onder c wordt opgemerkt dat beoordeling en controle bij een aantal grotere bedrijven geschiedt door eigen inspecteurs die hiervoor opgeleid zijn doch niet persoonlijk of op instellingsniveau zijn gecertificeerd. Zonder maatwerkmogelijkheid, leidt dit tot een administratieve lastenverzwaring indien beoordeling en controle door een gecertificeerde instelling/persoon dient plaats te vinden.

Artikel 4.905 (bodem: vulpunten en aftappunten)

Met betrekking tot lid 3 wordt opgemerkt dat dit voor het ondergrondse deel van bestaande riolering een aanscherping is van de NRB 2012, onderdeel 5.1 Afvoer van afvalwater in bedrijfsriolering. De eisen voor bestaande riolering weergegeven in tabel 5.1.1 van de NRB 2012 met de hierin beschreven combinatie van maatregelen en voorzieningen biedt ruimere mogelijkheden. Voldoen aan lid 3 in het concept ontwerp vergt kostbare investeringen.

Artikel 4.926 (bodem: vulpunten en aftappunten)

Lid 3 van dit artikel is niet in lijn met de NRB 2012 waar onderscheid wordt gemaakt tussen bestaande en nieuwe situaties. Dit leidt tot ongewenste problemen voor bestaande riolen. Verzocht wordt om voornoemd onderscheid te verwerken in lid 3.

Artikel 4.927 (bodem: vulpunten en overvulbeveiliging)

Met betrekking tot de zinsnede: *"Hieraan wordt in ieder geval voldaan als de vulleiding van een bovengrondse opslagtank een overvulbeveiliging heeft die is gecertificeerd volgens BRL K636"* wordt verzocht aan te geven of voor instrumentele overvulbeveiligingen op opslagtanks nu gelijkwaardigheid dient te worden aangetoond.

DSM
BRIGHT SCIENCE. BRIGHTER LIVING.

Artikel 4.928 (bodem: lekbak)

Op grond van dit artikel heeft een lekbak een lekbakcertificaat volgens BRL K792 of BRL K21002. Op grond van de NRB 2012 is dit echter niet vereist. Het voorschrift gaat daarmee onnodig verder.

Artikel 4.946 (bodem: bodembeschermende voorziening tankcontainer en verpakking)

Met betrekking tot lid 2 onder a wordt opgemerkt dat volgens de NRB 2012 kan worden volstaan met een vloeistofkerende voorziening en 'aandacht voor' en niet de verzwarende eis van vloeistofdicht die nu wordt gesteld. Verzocht wordt om aan te sluiten bij de NRB 2012.

HOOFDSTUK 5

Artikel 5.6 (herstel van de bodemkwaliteit)

Het vereiste herstel binnen 6 maanden na toezenden van het rapport van bodemonderzoek is vaak niet mogelijk. Bij toepassing van in situ reiniging duurt dit langer. Dit gaat in de praktijk tot problemen leiden. De termijn van 6 maanden is dus niet reëel.

Artikel 5.12 (meet- en registratiesysteem)

In lid b en c is abusievelijk niet vermeld dat het de overbrenging van verontreinigde stoffen betreft.

Artikel 5.18a (toepassingsbereik)

Ingevolge dit artikel vallen emissies van zeer zorgwekkende stoffen (ZZS) van IPPC installaties met BBT conclusies niet onder het toepassingsbereik van deze paragraaf. Echter dienen ook in de specifieke BREF aangegeven BBT(reductietechnieken) bij processen met ZZS emissies buiten het toepassingsbereik te vallen. Het heeft bijvoorbeeld geen zin om bij het toepassen van een incinerator iedere 5 jaar te bekijken of de emissies van ZZS verder geminimaliseerd kunnen worden. Bij de actualisatie van de BREF wordt immers de best beschikbare techniek per proces met ZZS emissies steeds opnieuw beoordeeld.

Artikel 5.22 (toepassingsbereik)

Dit artikel geeft kort gezegd aan dat IPPC installaties emissies in de lucht met BBT conclusies niet onder het toepassingsbereik van de paragraaf vallen. Echter dienen ook in de specifieke BREF aangegeven BBT (reductietechnieken) bij processen met luchtemissies buiten het toepassingsbereik van de paragraaf te vallen. Hierbij is bijvoorbeeld sprake van rendementen en geen emissieconcentraties. Niet met alle BBT zijn de emissiegrenswaarden in artikel 5.25 te halen.

In de NvT staat dat afwijking van de emissiegrenswaarden mogelijk is op basis van kosteneffectiviteit. Het verzoek is om een apart artikel op te nemen onder deze paragraaf, waarin is aangegeven dat op basis van geografie, beschikbare technieken en kosten afwijking van de emissiegrenswaarden mogelijk is.

Artikel 5.25 (emissiegrenswaarden)

In het AB geldt er alleen bij overschrijding van de grensmassastroom een emissiegrenswaarde. Uitgangspunt is dat de grensmassastroom de lokale luchtkwaliteit voldoende beschermt. De grensmassastroom is in het BAL verdwenen. De voormalige vrijstellingsgrens is nu als "ondergrens" genoemd, waarmee een verzwaring van eisen wordt geïmplementeerd. Het niet meer opnemen van de

grensmassastroom, zoals in het Activiteitenbesluit, heeft tot gevolg dat kleine emissiebronnen nu wel moeten worden aangepakt.
Volgens de NvT is het begrip grensmassastroom verlaten omdat er geen sprake meer is van inrichting maar van activiteiten. Voor Seveso-inrichtingen is er echter nog steeds sprake van een inrichting daarom dient hier het begrip grensmassastroom in stand te blijven of maatwerk moet mogelijk worden gemaakt. Voor bestaande bronnen moet het via maatwerk mogelijk zijn om af te wijken van artikel 5.25 mits voldaan wordt aan artikel 5.21 (vergelijk art. 2.4 lid 5 en 6 AB). Als de emissie onder de grensmassastroom blijft, is toetsing aan het MTR niet nodig. Het uitgangspunt is dat de grensmassastroom voldoende bescherming biedt om immissiegrenzen te waarborgen.

Dit artikel geeft aan dat alle puntbronnen moeten worden gemeten. Dit is voor een inrichting als de (petro) chemie niet doenlijk. Hier moet onderscheid worden gemaakt in relevante en niet-relevante puntbronnen. Bovendien zijn er geen meetvoorzieningen op niet-relevante puntbronnen of is dit niet mogelijk. Daarnaast kan er op veel plaatsen gewoonweg niet worden gemeten conform de eisen van een meetpunt.

Bovendien ontbreekt een soortgelijke regeling als vermeld in art 8.20 BKL (voorschriften over minder strenge emissiewaarden). Die regeling is ook belangrijk voor degene die een activiteit onderneemt.

Artikelen 5.30 (continue metingen) en 5.31 (berekening voldoen emissiegrenswaarden)

Met deze artikelen wordt voorbijgegaan aan het de feit dat zorgvuldige afweging heeft geleid tot maatwerk in specifieke situaties. Een voorbeeld van een dergelijke zorgvuldige afweging is vastgelegd in de considerans van een vigerende vergunning op de Chemelot Site en betreft het volgende voorschrift:

> *"7.2 Maatwerkvoorschriften*
> *1. Meetfrequentie en borging NOx emissiepunt 39 en 61*
>
> *a. De uurvracht van de emissie van NOx via de emissiepunten 39 en 61 dient continu bepaald te worden.*
> *b. Wekelijks dient te worden bepaald en geregistreerd hoeveel % van de tijd aan de uurvracht van 8,8 kg/uur wordt voldaan.*
> *c. Wanneer uit extrapolatie van de wekelijkse bepalingen als bedoeld onder b blijkt dat op jaarbasis minder dan 90 % van de tijd aan de uurvracht zal worden voldaan, dienen maatregelen te worden.*
> *genomen om te zorgen dat op jaarbasis wel aan 90 % norm wordt voldaan.*
> *d. De onder a en e bedoelde gegevens dienen minimaal 3 jaar bewaard te blijven*
> *e. De meetgegevens dienen te allen tijde voor de toezichthouders van de Provincie Limburg ter inzage aanwezig te zijn."*

In de considerans is dit door de provincie als volgt beschreven:

> *"Emissiepunt 61 is de schoorsteen van de NOx verwijderingsinstallatie. Dit betreft proces-emissies die zijn te classificeren als continue fluctuerende emissies. Bij dit emissiepunt wordt zowel NOx als SO2 geëmitteerd. De emissie van beide componenten hangen met elkaar samen. Er is in 2009 door de aanvrager uitvoerig onderzoek verricht naar de procesomstandigheden die de fluctuaties veroorzaken.*
> *De samenhang tussen de emissie van NOx en SO2 is weergegeven op pagina xx van de aanvraag. Hieruit blijkt dat er een optimum bestaat waarbij de gezamenlijke emissie van NOx en SO2 het laagst is.*
>
> *De algemene concentratie-eisen uit het Activiteitenbesluit zijn niet haalbaar bij toepassen van de BBT.*

Oorzaken van het niet kunnen voldoen aan het Activiteitenbesluit zijn:

- *Technische storingen. Deze worden steeds zo snel mogelijk opgelost;*
- *Opstart van installatie(onderdelen), maar maakt geen deel uit van de reguliere emissie;*
- *Procesfluctuaties.*

Hierbij is gebleken dat de emissiepatronen van NOx en SO2 het kiezen van een langere tijdsinterval in plaats van halfuursgemiddelde volgens de NeR geen oplossing biedt. Wel kan op jaarbasis gedurende 90% van de tijd aan de uurvracht worden voldaan. De jaarvracht van de emissies uit emissiepunt 61 blijft ongewijzigd.

Derhalve nemen wij in plaats van de concentratie-eisen uit de BEF LVOC een voorschrift op met een uurvrachteis waaraan 90 % van de tijd moet worden voldaan. Daarnaast wordt een maatwerkvoorschrift uitgebreid met de verplichting om de uurvracht continu te bepalen en periodiek te bepalen hoeveel % van de tijd aan de uurvrachteis wordt voldaan. Deze gegevens dienen altijd ter inzage te zijn voor onze toezichthouders."

Naar onze mening moet maatwerk mogelijk blijven om bovengenoemd voorbeeld mogelijk te houden.

II BKL

Algemeen

Bijlage XX

In het BKL, bijlage XX (p. 161) is de NRB 2012 opgenomen in de lijst van informatiedocumenten over best beschikbare technieken (tabel A). Dit is niet conform hetgeen in het BAL staat vermeld nu het NRB 2012 immers vervalt (vide NvT BAL, p. 87).

De richtlijn Bodembescherming atmosferische bovengrondse opslagtanks ontbreekt.

Historische bodemverontreiniging

Graag antwoord op de vraag of in het nieuwe omgevingsplan ook opnieuw afstemming plaats dient te vinden met de gemeenten over de aanpak van historische bodemverontreinigingen op de Chemelot locatie.

HOOFDSTUK 4

Artikel 4.19 (geen achteruitgang kwaliteit en verbetering van de kwaliteit vanwege vermindering zuiveringsinspanning)

Bij de NvT, artikelsgewijze toelichting op p. 44 wordt erop gewezen dat de wijze van monitoring en toetsing is vastgelegd in het "Protocol monitoring en toetsing drinkwaterbronnen Krw" (hierna: **het Protocol**")waarin voor nieuwe, opkomende stoffen een signaleringswaarde van 0,1 µg/l wordt gehanteerd. Het verdient aanbeveling de betekenis en werking van de signaleringswaarde hier uit te werken zodat dit voor een ieder duidelijk is. Hiertoe zou de navolgende toelichting onder het kopje "Betekenis en werking" met bijbehorende noot uit het Protocol kunnen worden opgenomen (vide p. 5, 2e alinea):

"Betekenis en werking

Een (verwachte) overschrijding van een signaleringswaarde geeft voor de waterbeheerder een indicatie dat de KRW-doelen mogelijk in het geding zijn. De signaleringswaarden voor reeds bekende probleemstoffen in grondwater (gelijk aan de drinkwaternorm) geven primair houvast bij de toetsing op beoogde verbetering van de kwaliteit met het oog op vermindering van de zuiveringsinspanning. De signaleringswaarde voor nieuwe, opkomende stoffen in grond- en oppervlaktewater vraagt bij overschrijding als eerste om een nadere risicobeoordeling voor de betreffende stof (uiteraard hoeft dit per stof slechts eenmalig te gebeuren en hoeft dit niet per winning herhaald te worden), waarbij wordt nagegaan of de stof (en in welke concentratie) een risico vormt voor de drinkwatervoorziening en daarmee de KRW-doelen voor water voor menselijke consumptie. Daarbij wordt getoetst op humaan-toxicologische criteria, cumulatieve effecten en het voorzorgbeginsel. Deze risicobeoordeling wordt uitgevoerd onder regie van het ministerie van IenM. Op basis hiervan wordt bepaald of de betreffende stof al dan niet relevant is voor de verdere monitoring en toetsing in het kader van de KRW en eventueel daarbij horende vervolgacties."

HOOFDSTUK 5

Paragraaf 5.1.2.2 Opslag, productie, gebruik en vervoer van gevaarlijke stoffen en windturbines

De titel van Par 5.1.2.2. luidt: "Opslag, productie, gebruik en vervoer van gevaarlijke stoffen en windturbines". Windturbines komen in deze paragraaf echter niet voor.

Deze paragraaf betreft onder andere de modernisering van het omgevingsbeleid van het ministerie. Graag vragen wij uw aandacht voor het feit dat deze modernisering haalbaar en betaalbaar moet zijn en dat dit niet leidt tot grootschalige saneringssituaties zowel vanuit de industrie alsook de omgeving waarin wij ons bevinden. Door het Ministerie is immers toegezegd dat het om een *beleidsneutrale* omzetting van de vigerende wet- en regelgeving zou gaan. Wij verzoeken u te onderschrijven dat a) maatwerk in bestuurlijke afweging ook voor dit onderwerp te allen tijde mogelijk blijft of het nu gaat om aandachtsgebieden of veiligheidsrisicogebieden en b) de nu bestaande en geaccepteerde situaties in stand blijven.

Wij onderschrijven nadrukkelijk de zienswijze die de VNCI op dit punt namens de chemische industrie indien. Hierbij is uitdrukkelijk aangegeven dat de consequenties van het nieuwe omgevingsbeleid nu nog te niet zijn te overzien en dat de definitieve vaststelling van het BKL eerst plaatsvindt na het consequentie-onderzoek van I&M en in overleg met alle betrokken partijen.

Artikel 5.11-tot en met 5.15 (aandachtsgebieden voor veiligheidsrisico's)

In deze artikelen worden drie aandachtsgebieden geïntroduceerd: een brand-, explosie- en gifwolkaandachtsgebied. Deze gebieden worden begrensd door de in het artikel genoemde criteria en de plaatsgebonden risico contour. Dit betekent onder meer dat het bevoegd gezag een eigen afwegingsruimte heeft bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen binnen een aandachtsgebied (maar buiten de plaatsgebonden risico contour). In de praktijk kan het bevoegd gezag besluiten dat bouw plaatsvindt binnen de aandachtsgebieden met in acht nemen van de geldende regels.
Als bouw gaat plaatsvinden in een situatie dat de aandachtsgebieden om een locatie kleiner zijn dan de nu gehanteerde contouren vanuit een groepsrisicobenadering betekent dit een toename van de bevolkingsdichtheid en zal bij het periodiek actualiseren van het veiligheidsrapport het geactualiseerde groepsrisico toenemen. De vraag is wat dit dan feitelijk betekent en of het bevoegd gezag dit gaat verantwoorden.

Artikel 5.11 (aandachtsgebieden voor veiligheidsrisico's: categorieën)

Verzocht wordt om de werkwijze nader toe te lichten. Is het bijvoorbeeld de bedoeling dat met een standaard ventilatievoud de 10% letalititeitsafstand wordt berekend om vervolgens eisen aan de gebouwen (ventilatievoud) te stellen?

Artikel 5.14 (aandachtsgebieden voor veiligheidsrisico's: zeer kwetsbare gebouwen)

Met betrekking tot art. 5.14 onder c is niet duidelijk wat de criteria zijn voor het bepalen of de kans verwaarloosbaar is.

Artikel 5.15 (aandachtsgebieden voor veiligheidsrisico': (beperkt) kwetsbare gebouwen en locaties)

Niet is duidelijk wat het doel van dit artikel is. Feitelijk resulteert dit in het alsnog berekenen van het groepsrisico. Wij verzoeken u dit nader toe te lichten.

In de NvT, artikelsgewijs bij artikel 5.15 lid 2 onder c staat vermeld:

> *"De derde optie houdt in dat het bevoegd gezag het mogelijke aantal slachtoffers kan beperken door een dichthedenbeleid te ontwikkelen voor het groepsrisico. Dit kan het bevoegd gezag bijvoorbeeld opnemen in de omgevingsvisie."*

Niet duidelijk is of een dichthedenbeleid alleen ontwikkeld mag worden voor de risico-aandachtsgebieden.
Uit de artt. 5.11 en 5.12 en bijbehorende toelichting is bovendien niet af te leiden of een gemeente de keuze kan maken tussen het benoemen van aandachtsgebieden of hanteren van een dichthedenbeleid, of dat een dichthedenbeleid alleen gevoerd kan worden binnen de bepaalde aandachtsgebieden.

Artikel 5.17 (gevolgen Seveso-inrichtingen voor infrastructuur)

In dit artikel staat dat bij een omgevingsplan ook naar de veiligheid van weggebruikers en passagiers op een autoweg, autosnelweg of een hoofdspoorweg moet worden gekeken. De vraag is of er criteria zijn voor bestaande en nieuwe situaties. De formulering is vrijblijvend. Voorkomen dient te worden dat de risico/milieuruimte van de Site wordt opgesoupeerd door nieuwe infrastructuur op en/of buiten de Site.

HOOFDSTUK 8

Artikel 8.7 (beoordelingsregels milieubelastende activiteit algemeen)

Op grond van art. 8.7 aanhef en onder e wordt alleen een omgevingsvergunning verleend als er geen significante milieuverontreiniging wordt veroorzaakt. Dit is veel te rigide. Bovendien is het begrip voor meerdere uitleg vatbaar en daarmee onvoldoende begrensd. In de toelichting wordt verwezen naar de IED, echter wordt daar het begrip "significante milieuverontreiniging" ook niet nader omschreven. Het begrip is daardoor geen objectief begrip. Zeker gezien de strenge natuurwetgeving is dit niet wenselijk. Naar aanleiding van het voorgaande wordt voorgesteld om de tekst onder sub e te verwijderen.

Artikel 8.9 (bepalen BBT)

Verzoek om hieraan toe te voegen dat bij het vaststellen van een BTT:
- de maatregel in onderlinge samenhang wordt bekeken met andere milieucompartimenten, en,
- de maatregel moet kosteneffectief zijn.

Artikel 8.11 (beoordeling milieubelastende activiteit luchtkwaliteit)

Op grond van lid 3 is lid 1 niet van toepassing als de activiteit niet "in betekende mate" bijdraagt aan de concentratie van de in dit artikel genoemde stoffen. Dit is te algemeen geformuleerd, bovendien blijkt niet dat voor de bepaling van "in betekende mate bijdragen" rekening wordt gehouden met samenhangende maatregelen ter verbetering van de luchtkwaliteit bij de uitoefening of toepassing van die activiteit (vergelijk art. 5.16 lid 1 onder c Wm).

Ingevolge lid 4 kan niet meer dan 3 % van de omgevingswaarde worden afgeweken. Het verzoek is om aan te geven waar dit op is gebaseerd.

Artikel 8.27 (afwijkende geldingsduur voorschriften, techniek en opkomst)

De vraag is waar de periode van 9 maanden vandaan komt voor het testen van nieuwe technieken. Het is gevaarlijk en onwenselijk om hiervoor een vaste termijn in de het besluit op te nemen. Het is beter om dit over te laten aan het bevoegd gezag in overleg met degene die activiteit wenst te verrichten.

Artikel 8.58 (broeikasgasemissies of energiegebruik)

In lid 1 is bepaald dat geen voorschriften worden verbonden aan een omgevingsvergunning voor activiteiten waarop de in artikel 16.5 Wm opgenomen verboden betrekking hebben. Art. 16.5 Wm luidt: "*Het is verboden zonder vergunning van het bestuur van de emissieautoriteit een inrichting in werking te hebben.*" De Omgevingswet kent het begrip inrichting in de zin van de Wet milieubeheer echter niet. Waarop is dit verbod onder de Omgevingswet van toepassing?

HOOFDSTUK 10

Paragraaf 10.2.2.1 Monitoring en gegevensverzameling kaderrichtlijn water

Bij in de NvT, algemeen wordt onder het kopje "Drinkwater" aangegeven dat voor nieuwe opkomende stoffen zogenaamde signaleringswaarden zijn opgenomen. Het verdient aanbeveling ook hier het begrip signaleringswaarden nader uit te werken op gelijke wijze zoals hiervoor in deze zienswijze is voorgesteld bij art. 4.19 van dit besluit.

Artikel 10.33 (plicht tot opstellen geluidbelastingkaart)

Het college van B&W dient voor de omgeving geluidbelastingkaarten op te stellen. Verzoek is om aan te geven of dit betekent dat de geluidboekhouding van de Chemelot locatie vervalt en daarmee ook het geluidconvenant Chemelot.

III OMGEVINGSBESLUIT

HOOFDFSTUK 7

DSM en CSP sluiten met betrekking tot dit hoofdstuk aan bij de zienswijze die namens de chemische industrie zal worden ingediend door VNO-NCW.

3.2.9 NvT algemeen (het omgevingsplan, milieubelastende activiteiten en het reguleren van (milieu)gebruiksruimte)

DSM
BRIGHT SCIENCE. BRIGHTER LIVING.

In de NvT staat vermeld: *"Als algemene regel in de uitvoeringsregelgeving is daarom gekozen om de gebruiksruimte in beginsel via het omgevingsplan te reguleren."*
Gelet op het bovenstaande is nu niet helder wat op welke wijze wordt gereguleerd en hoeverre hierbij voor IPPC-installaties rekening moet worden gehouden met de (sommatie van) via BBT-conclusies afgegeven BAT-AEL-waarden. Verzocht wordt om hierover duidelijkheid te verschaffen.

IV CONCLUSIE

Wij verzoeken u de besluiten met inachtneming van deze zienswijze aan te passen.

DSM en CSP behouden zich het recht voor om deze zienswijze nader aan te vullen.

Hoogachtend,

Mevr. Mr. M.G.I.A. van Haastert-Allertz,
Advocaat